

Република Србија
УПРАВНИ СУД
12 У 12752/19
20.2.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, мр Зорана Релјића и Тије Бошковић, чланова већа, са судским саветником Радосављевић Михаилом, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиле А.А. из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник адвокат Вилијам Паспаловски из Београда, ул. Булевар Ослобођења број 17, поднетој ради поништаја решења туженог органа Градског већа града Београда, број: 355.7-366/19-ГВ од 13.6.2019. године, у предмету инспекцијске мере, у нејавној седници већа, одржаној дана 20.2.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем се одбија, као неоснована, жалба тужиле изјављена на решење комуналног полицајца Секретаријата за послове комуналне полиције Градске управе града Београда, Подручна организациона јединица Београд, број: 355-18543/2019-XXXIII-02 од 15.3.2019. године, којим је тужилу наложено да, у року од 1 минута од момента достављања тог решења, уклони путничко возило марке "Nissan", рег. ознака ..., паркирано на тротоару у улици ... број ..., Градска општина Стари град, које угрожава безбедност учесника у саобраћају, онемогућава, односно омета одвијање саобраћаја.

Тужбом поднетом овом Суду дана 9.8.2019. године, тужила је оспорила законитост решења туженог органа из законом прописаних разлога. У тужби се наводи да оспорено решење не садржи потпис председника Градског већа града Београда, у складу са императивним прописима и то одредбом члан 141. став 1. Закона о општем управном поступку. Даље се наводи да се тужени орган у оспореном решењу није осврнуо на наводе жалбе којима је указано на недостатке у диспозитиву ожалбеног решења, већ тужени саминицијативно одлучио да је рок за уклањање возила гласио 1 минут, као и у погледу навода који се односе на адресу на којој је возило било паркирано. Такође је наведено да тужени не наводи ниједну чињеницу ни доказ за тврдњу да ожалбеним решењем није повређен закон на штету тужиоца, прихватајући налаз првостепеног органа у погледу одлучне чињенице да је возило тужље ометало пешачку комуникацију, у складу са одредбом члана 66. став 1. тачка 12) Закона о безбедности саобраћаја на путевима. С тим у вези, у тужби се наводи да се из доказа у списима види да је возило тужље било паркирано на тротоару, далеко од пешачког прелаза, као и да је на самом тротоару било остављено више него довољно места (преко један метар) да се пешаци могу безбедно и неометано кретати. Тужила стога сматра да је у конкретном случају комунални инспектор могао, у складу са одредбом члана 333. став 1. тачка 29) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, казнити тужилу новчаном казном у износу од 5.000,00 динара за прекршај учињен у смислу одредбе члана 66. став 1. тачка 12) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, а не издати налог за уклањање возила, из ког разлога је ожалбено решење донето на основу погрешне примене закона, а која није отклоњена ни од стране туженог органа у жалбеном поступку. Истакнуто је да је нејасно како је тужени орган утврдио да је возило ометало пешачку комуникацију, будући да није навео ниједну одлучну чињеницу нити доказ о томе да се саобраћај није могао одвијати јер само паркирање на тротоару не повлачи нужно за собом онемогућавање коришћења истог. Тужила налази да је из наведених разлога, оспорено решење неразумљиво и контрадикторно само себи. Оспорен је и навод решења туженог органа који се односи на исправку грешке у вези са датумом издавања налога за уклањање возила, истицањем да се ради о погрешно назначеном датуму за два месеца, из ког разлога је тужени, по мишљењу тужиле, требало да поништи ожалбено решење. Предложено је да суд уважи тужбу, поништи оспорено решење и предмет врати на поновно одлучивање, као и да обавезе туженог да тужили накнади трошкове управног спора на име састава тужбе у износу од 60.000,00 динара и судских такси по ТТ.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд одбије тужбу.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и навода оспореног решења произлази да је првостепени орган, дана 15.3.2019. године, утврдио да је на тротоару у улици ... број ..., Градска општина Стари град, у Београду, непрописно паркирано возило марке "Nissan", рег. Ознака Возило је фотографисано и у 8,59 часова, донето решење којим је наложено уклањање истог у року од једног минута.

Како возач наведеног возила, овде тужила, није поступио по наведеном налогу у остављеном року, издат је налог број: 355-18543/2019-XXXIII-02 од 15.3.2019. године да ЈКП "Паркинг сервис", истог дана, у 9,00 часоова, уклони предметно возило.

Чланом 66. став 1. тачка 13) Закона о безбедности саобраћаја на путевима ("Службени гласник РС", бр. 41/09...87/18), прописано је да возач не сме да заустави или паркира возило на тротоару, осим ако је то дозвољено (регулисано) саобраћајном сигнализацијом, и ако на тротоару, када је возило паркирано, остане слободан пролаз за пешаке најмање ширине 1,60 метара, који не сме бити уз ивицу коловоза.

Одредбом члана 23. став 1. тачка 2. алинеја 1. Одлуке о комуналном реду ("Службени гласник РС", бр. 10/11...102/18), прописано је да је, у циљу заштите површина јавне намене и површина у јавном коришћењу, забрањено ометање коришћења улице или другог општинског пута заустављањем, паркирањем или остављањем возила нарочито на делу тротоара који није обележен за паркирање, односно на паркиралишту изван границе обележених паркинг места; зони успореног саобраћаја, осим на обележеним местима за паркирање; месту на коме би се онемогућио или отежао приступ другом возилу ради паркирања или излазак возила са паркиралишта; колском улазу, односно излазу из зграде или дворишта и сл.

Одредбама члана 296. Закона, прописано је да уколико овлашћено лице из члана 278. ст. 3. и 4. овог закона у контроли саобраћаја затекне возило паркирано или заустављено супротно одредбама овог закона, наредиће возачу, уколико је присутан, да одмах уклони возило, под претњом принудног извршења (став 1.), те да уколико возач није присутан у случају из става 1. овог члана, овлашћено лице из члана 278. ст. 3. и 4. овог закона ће донети решење у писаној форми којим ће наложити уклањање возила у року који не може бити краћи од једног минута (став 2.), с тим да уколико полицијски службеник или надлежни инспекцијски орган у контроли саобраћаја путем видео надзора или фото записа утврди да је возило паркирано или заустављено супротно одредбама овог закона, донеће решење у електронској форми којим ће наложити уклањање возила у року који не може бити краћи од једног минута (став 3.), као и да уколико возач, у року одређеним решењем из става 2. овог члана, не уклони возило, овлашћено лице из члана 278. ст. 3. и 4. овог закона ће уклонити возило на за то одређено место, о трошку возача или власника, односно корисника возила (став 4.).

Одредба члана 11а став 3. Одлуке о комуналној полицији ("Службени гласник РС", бр. 6/10...118/18), предвиђа да ће комунални полицајац, када уочи непрописно паркирано или заустављено возило, издати возачу усмено наређење да одмах уклони возило под претњом принудног извршења, а када возач није присутан на лицу места доноси решење у писаној форми, којим налаже уклањање возила у року који не може бити краћи од једног минута.

Полазећи од цитираних прописа од значаја за одлучивање у овој ствари, те несумњиво утврђене чињенице да је возило тужиле било паркирано на тротоару, односно на месту које није обележено за паркирање, тужени је, по оцени Управног суда, правилно закључио да је првостепени орган, сагласно важећим прописима којима је то питање уређено, наредио уклањање непрописно паркираног возила.

Управни суд је ценио наводе тужбе и нашао да нису основани.

Полазећи од цитиране одредбе члана 66. став 1. тачка 13) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, којом је прописано да возач не сме да заустави или паркира возило на тротоару, осим ако је то дозвољено (регулисано) саобраћајном сигнализацијом, и ако на тротоару, када је возило паркирано, остане слободан пролаз за пешаке најмање ширине 1,60 метара, те стања у списима предмета, Суд је оценио да је у конкретном случају возило тужиле било непрописно паркирано, те је као такво морало бити уклоњено са тротоара, у складу са важећим прописима. Ово стога што се у конкретном случају ради о паркирању на тротоару и то на месту на коме то није дозвољено саобраћајном сигнализацијом нити је приликом паркирања остављен слободан пролаз за пешаке најмање ширине 1,60 метара, а што се, у основи не спори ни наводима тужбе којима се наводи да је било остављено "више од једног метра", али је и да је постојао слободан пролаз за пешаке најмање ширине 1,60 метара. Стога је у односу на паркирање возила тужиле на напред назначен начин било основано предузимање инспекцијске мере на начин као у диспозитиву ожалбеног решења, те су неосновани наводи тужбе, према којима је било основа само за изрицање новчане казне за непрописно паркирање, а не и за уклањање возила. По оцени Управног суда, наводи садржани у образложењу оспореног решења су у целости основани и засновани на потпуно и правилно утврђеном чињеничном стању, на које је правилно примењено материјално право, те су стога неосновани наводи тужбе којима се указује на то да су наводи из образложења решења нејасни и међусобно противречни.

По налажењу Управног суда, тужбом се неосновано спори законитост оспореног решења истицањем да исто није снабдевано потписом председавајућег колегијалног органа који је решење донео. Ово стога што се у достављеним списима предмета налази оригинални примерак оспореног решења потписан од стране лица које је председавало туженим органом у поступку његовог доношења, као и записник са седнице тог органа на којој је решење донето. Суд, најзад, налази да на другачије одлучивање у овој ствари нису наводи који се односе на сачињавање службене белешке од стране првостепеног органа у погледу датума издавања налога за уклањање возила, будући да се, по налажењу Суда, ради о очигледној омашци у изради решења, при чему се ни наводима тужбе не спори да је наведеног дана и у назначено време, возило тужиле било паркирано на начин назначен у решењу. Следом изнетог, Управни суд је оценио да је оспорено решење правилно и на закону засновано из разлога који су у њему дати, а које као правилне и довољне прихвата и овај суд, налазећи притом да се правилност и законитост истог не доводи у питање ни наводима тужбе.

Управни суд је, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима, решавао без одржавања усмене расправе, будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиле, на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде.

Како је тужба одбијена, суд је нашао да је неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова спора, па је на основу чл. 67. и 74. Закона о управним споровима, а сходном применом члана 150. и 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...87/18), одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 20.2.2020. године, 12 У 12752/19

Записничар
Михаил Радосављевић, с.р

Председник већа-судија
Жељко Шкорић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЈА